

Katona Kálmán

Szülőföldem

Álmon átbukva lomha őszi fényben
úton orvoshoz párnák közt szekéren
lázban úsznak el a sályi dombok

Építkezhet a nyár ha minden összedől
rettegik sápadt gesztenyelombok
a tél lovasait Latorvár felől

Föld alá zuhant a nyár nehéz szaga
égi malmok füstködöt darálnak
patak fölé hajló öreg szilvafa
süvegelt meg édesapámat

Ebből a sárból szakítottam arcom
itt fordultam júliusi fénybe
gyökeret küld a föld hogy összetartson
Bükk hava szállong homlokomon
helyére

S elejti gyűrött árnyát az Előhegy
szélét szelíd háztetőkre hajtja
éjszakára fagy lesz a rét összegörnyed

Gyerekkorom dúdolgat alatta
hajnalban már csak a csöndlepkék
szárnya
rezdül a jégvirágon túli tájra

